

Föreningen Nordsvenska Hästens draglagsprov

Dragprov i FNH:s regi har gamla anor. Tidigare bestod provet av, dels provet med kälke som vi än idag praktiserar, (draglagsprov), dels ett effektprov framför en fössing, (dragkraftsprov), försedd med en dragkrafts-arbetsmätare, inkopplad mellan häst och vagn. Idag har vi endast draglagsprovet kvar. Provet används för att vid ett specifikt tillfälle, kunna urskilja vilken individ som till sin kroppsbyggnad, har den bästa förmågan att utföra den typ av arbete som eftersträvas.

Draglag är att se hästens rörelserytmik, i kombination med lassets motstånd, dess påverkan på hästen och den kraft det krävs för dragarbetet i fråga. Inte hur tungt hästen kan dra. Draglag kan också sammanfattas med Dragvilja + Dragteknik.

En funktionsdomare kontrollerar vid ankomsten till provbanan att hästen är säkerhetsmässigt och ergonomiskt rätt selad. Detta är inte en bedömning som ingår i själva poängräkningen utan handlar om att hästen och kusken inte utsätts för några risker under provet.

Vid banans två bedömningstillfällen bedöms hästen i både rörelse och vila. Domaren vid första bedömningsplatsen ser hästen komma från funktionskontrollen. Denne ser redan på avstånd hur hästen arbetar och gör en första bedömning av hästens rörelsemönster. Domaren noterar öronspelet, huvudet och halsens position, som allt skvallrar om draglaget. Man noterar att hästen skall gå i rätt form. Sedan kan hästar ha olika exteriöra förutsättningar och dessa måste domaren ta med i beräkningen när han bedömer vad som är en naturlig form för den enskilde individen. Lätt arbete i terräng, är oavsett ras, ett för hästen behagligt sätt att lära sig dra på ett korrekt och harmoniskt sätt.

Framkommen vid den obligatoriska vilan skall ekipaget göra en halt på ca 1 minut. Under denna halt, bedöms hästens förmåga att stå stilla, trots det störningsmoment det kan innebära för hästarna att vara på en okänd plats.

Igångsättning skall sedan ske med god och mjuk framåtbjudning. Hästen skall ta stöd på bettet och dra igång lasset. Här har domaren en stor uppgift att notera om hästen rycker eller stressar i igångsättningen, vilket leder till en ytterligare stress, då även ett lätt lass vid den här typen av igångsättningar ger hästen ett obehag i lokstaden, vilket i förlängningen leder till förslitningar o andra relaterade skador.

Poängbedömningen sker enligt en 5-gradig skala, 5 avser utomordentligt gott draglag, 3 avser genomsnittligt (gott) draglag och 1 avser dåligt draglag. Medelpoängen räknas sedan ut och man får ett slutresultat. Klassindelningen sker utifrån just det årets draglagsprov, beroende på hur poängen är fördelade. Med många högt i skalan är det svårare att hamna i klass 1 osv. Därför kan man alltså inte jämföra de olika årens resultat med varandra.

Att det finns två tillfällen till, obligatorisk vila, handlar om att försäkra sig om att hästen får en rättvis bedömning. En häst som fram till första halten varit uppspelt över att t ex gått ifrån övriga hästar, kan efter första halten ha funnit sig till rätta och visar balans och harmoni som bättre speglar dess egentliga draglag.